

Strakatý e-zpravodaj 35/2022

Datum vydání 17. října 2022

Obsah

Úvod	1
Kalendář	2
Spolkové dění	2
Pozvánky	3
Výzvy	3
Proběhlé akce	6
Složené zkoušky	27
Výsledky	28

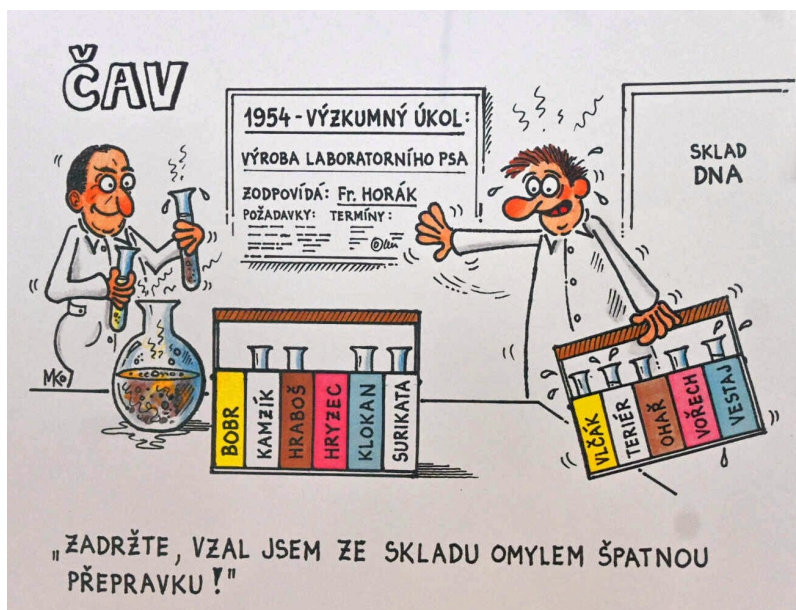
Úvod

Vážení přátelé českých strakatých psů,

Léto nám skončilo a jak se v tomto čísle dočtete, mnozí během něj nelenili a dosáhli skvělých úspěchů v nejrůznějších kynologických disciplínách. Nejenže tak šířili a dále šíří povědomí o všestrannosti a úžasnosti strakáčů, ale jsou i inspirací nám ostatním. Všem úspěšným strakto-lidským týmům tímto gratulujeme!

Také jste něčeho dosáhli a zapoměli se s tím pochlubit? Nevadí, zařadíme to do příštího čísla. Uzávěrka bude na konci ledna 2023. Takže pište, chlubte se, zvěte na akce a své příspěvky posílejte na emailovou adresu: dana_vanourkova@seznam.cz.

Strakatý e-zpravodaj je vydáván pod hlavičkou Spolku českého strakatého psa.

Zpracovala: Dana Vaňourková

Zodpovědná osoba: Zdeňka Vaňourková

Kalendář

15. 10. 2022	Drakiáda, Kouřim
28. 10. 2022	MČR ČSP Canicross & Scooter, Němčice, okres Kolín
26. 11. 2022	Členská schůze Spolku ČSP, Praha, hotel Svornost
31. 01. 2023	Uzávěrka příspěvků do 36. vydání Strakatého e-zpravodaje
25. 03. 2023	Jarní Klubová výstava, Praha
19.—21. 05. 2023	Štěňata strakatá, Vrbno u Blatné

Bližší informace k akcím najdete na webových stránkách <https://www.spolekstrakacu.cz/>

Spolkové dění

Jak to vypadá s logem?

V minulém zpravodaji jsme vám představili 16 návrhů na možné logo. Po výzvě o nich následně hlasovalo 55 členů. Prvních pět návrhů, které získaly nejvíc hlasů, pak posoudil výbor.

Logo číslo	Počet hlasů
16	27
2	20
3	19
15	16
14	13

Výbor se rozhodl zůstat u původního loga s mírnou úpravou využívanou pro "úřední" účely. Návrhy s nejvyšším počtem hlasů nedělí velký rozdíl. Přiklonili jsme se k prvnímu návrhu nejen kvůli tradici, ale i proto, že loga z dalších návrhů jsou založena na motivech z obrázkové banky a mohla by být zaměnitelná s jinými uživateli.

Po vyhlášení možnosti hlasovat si další členové Spolku uvědomili, že by vlastně měli nějaký nápad. Další návrhy už jsme ale do hlasování nemohli dodatečně zařadit právě proto, že hlasování již bylo spuštěno. Není však všem dnům konec - své dobré návrhy rozhodně nezahazujte, po čase můžeme celou akci zopakovat.

Jolana

Vítězná podoba loga:

Pozvánky

Schůze volá: přijďte si popovídat o tom, jak dál

Rok se s rokem schází a my vás opět zveme na schůzi. Oficiální pozvánku budeme členům rozesílat e-mailem 26. října 2022.

Vy si však již dnes poznamenejte datum a místo akce: **sobota 26. listopadu 2022**, hotel Svornost, Novozámecká 284, Praha - Dolní Počernice. Schůzi budeme sice již tradičně přenášet online, ale osobní účast je prostě lepší. Nejen proto, že se můžete s ostatními osobně pozdravit, ale hlavně se prostě lépe o věcech diskutuje, když je to naživo.

Schůze bude tentokrát opět volební, takže připomínáme všem, kdo se chtějí aktivně zapojit do činnosti orgánů Spolku, aby svůj záměr vyjevili vyplněním krátkého formuláře [zde](#).

Moc se na vás těšíme, za výbor

Jolana

Výzvy

Merlin volá o pomoc a hledá nový domov

Proč?

V určitých situacích trochu nejistý pejsek v pubertě (17 měsíců) vedle mě přestal cítit potřebnou jistotu a začal se ohrazovat, a to kousavými útoky (pravděpodobně v momentě koincidence různých faktorů).

Nicméně, po krátké době pobytu v péči zkušené vychovatelky se zaměřením na problémová chování získal zpět potřebnou jistotu a klid. Nyní vedle ní vykazuje chování, které jsem u něj pozorovala před prvním konfliktem, totiž pejska ochotně reagujícího na gesta i pokyny člověka a dobrou komunikaci s ostatními psy.

Můj naturel, respektive jeho část, která pejskovi nevyhovuje, se bohužel nedá snadno a rychle změnit ani nahradit větší důsledností či přísností. A protože mám Merlina moc ráda, musím ho pustit dál, a předat někomu zkušenějšímu, aby měl šanci se nadále rozvíjet. Myslím si, že má velký potenciál být velmi dobrým a oddaným parťákem

v různých aktivitách, zejména psích sportech, stejně tak v osobním soužití.

K jeho povahopisu patří velká dychtivost po práci s člověkem, vysoké nasazení při jakékoliv činnosti, ale i schopnost z vysoké aktivity okamžitě přepnout do klidové pozice. Lehce a rád se učí novým dovednostem. Lze jej dobře motivovat na hračku a rozumí signálům klikru. Jako puberťák bojuje s náhlým emočním vzruchem, ale předpokládám, že po dozrání i toto dokáže ustát. Má dobré základy výchovy a ve výcviku má již nakročeno do psích sportů. Zná základy poslušnosti i prvky pro OB, začali jsme agility (základy vedení po parkuru pod vedením výborné instruktorky), umí dost triků pro první úroveň dogdancingu a podobné cviky.

Miluje pachové práce (vyhledávání pamlsků, hraček i neutrálních předmětů v uzavřeném i venkovním prostoru) a samozřejmě výlety do přírody.

Pejsek bude předáván současnou paní vychovatelkou, která povede seznamovací setkání zájemců s Merlinem, vysvětlí všechny potřebnosti a dále nabízí podporu v dalším výcviku ve svých pravidelných kurzech i individuálkách.

Najde se ve strakaté komunitě nebo jejím okolí vhodný domov pro tohoto aktivního pejska?

Prosím pomozte.

Potřebné bližší informace vážným zájemcům pochopitelně ráda předám.

Kontakt: alena.pichova@gmail.com

Cvičákový ukazatel, aneb „Cvičák, kde nám rozumějí“ podruhé

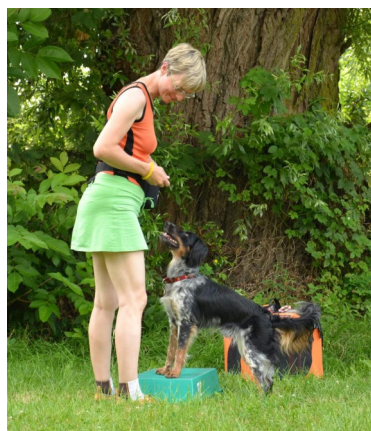
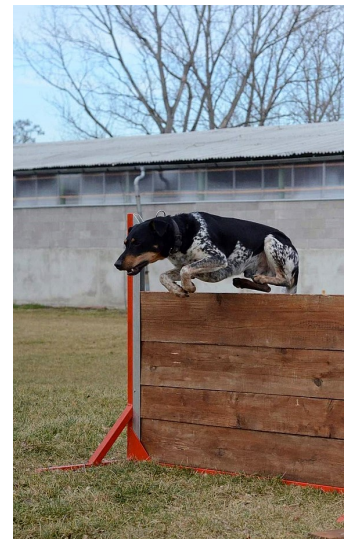
Hledáte ověřený cvičák nebo trenéra? Potřebujete poradit s výchovou, výcvikem či tréninkem v některém ze psích sportů? A potřebujete teď honem? Kam jinam sáhnout než do zkušeností strakaté komunity.

Před více jak pěti lety jsme již takový seznam vytvořili a je dostupný na stránkách Spolku ČSP [zde](#). Jenže čas běží a údaje už mohou být zastaralé, proto je čas na jeho obnovu. Můžeme přidat i doporučení na „psí hotel“, tj. místo, kde pejska dobře obstarají, když nemůže být s vámi.

Jak na to? Jako u mnoha věcí ve Spolku ČSP, přiložte ruku k dílu!

Chodíte na přínosný výcvik či zajímavé tréninky? Byli jste na dobrém cvičáku pro štěňata, pubertáky, dospěláky či pro opravu chování? Podělte se o svoje zkušenosti a vyplňte dotazník pro nový list Google tabulky, kde tyto informace budou přehledně dostupné všem strakatým týmům. Už dříve jste informace posílali? Prosím, prohlédněte tyto údaje a potvrďte je nebo opravte.

Dotazník najdete [zde](#).

Strakatý geocaching

Jestlipak všichni víte, že naše velká strakáčí rodina má vlastní profil na lov keší? A kolik je tu mezi námi aktivních kačerů? Nebo vás baví jiný typ honby za poklady, třeba kamínky?

Geocaching nás pohltil před řadou let. Byly časy, kdy jsme výlety a dovolené plánovali podle mapy keší, díky čemuž jsme objevili velké množství nádherných míst – přírodních i kulturních, o kterých jsme neměli ani ponětí, a i podrobná turistická mapa o nich zarytě mlčela. Geocaching nabízí možnosti pro poklidné výlety a procházky s kočárkem či psím důchodcem, ale když má člověk chuť na trochu adrenalinu, najde si těžší varianty, třeba i s výlezem 5 metrů na strom, slaněním z mostu, propočtem záludné matematicko-logické úlohy nebo jiné výzvy, na které lze ještě roky vzpomínat.

Pro ty, kteří se se s geocachingem opravdu ještě nesetkali – jde o celosvětovou hru, při níž člověk podle zadaných souřadnic a případně doplňkových úkolů hledá keše, tedy různě velké či malé schránky s „pokladem“. Každý takový nález zaznamená do deníčku ve schránce i na webové stránky hry, zároveň je ve větších schránkách možnost najít a vyměňovat drobnosti, poklady, které potěší nejen malé, ale mnohdy i velké. Ve hře se mezi kešemi pohybují také předměty, které kačery (tedy hledače keší) potěší ještě více, protože je člověk může zaznamenat, dozvědět se něco o jejich speciálním úkolu a pomoci jim v jejich cestě za stanoveným cílem.

Jeden z takových předmětů jsme do hry také vypustili, byl to předmět označený krásným strakáčkem, jehož cílem bylo cestovat po republice a nálezců seznamovat se strakáči jako plemenem. Jolanin malý plstěný strakáček byl ale tak krásný, že se po roce předmět z jedné z keší ztratil, zřejmě nějaké dítě upoutal přespříliš...

Teď jsem chtěla napsat „kdo má rád turistiku“, ale došlo mi, že vlastně kdo svůj život spojí se strakáčem, stává se turistou tak nějak automaticky, takže tu větu začnu jinak: Protože jsme tady sami milovníci turistiky a dlouhých vycházek krajinou, kdo ještě geocaching neochutnal, pojďte to zkusit! Díky němu jsme objevili řadu nádherných míst i tam, kde jsme si mysleli, že máme vše prochozené. U popisu jednotlivých keší se navíc člověk často dozví spoustu zajímavostí a historických souvislostí. Že se při lovu pokladů příjemně prolítá i strakatý člen rodiny je jaksi příjemný bonus navíc.

Tak a teď s pravdou ven... Co se naše smečka začala rozrůstat o lidské pidičleny, nějak jsme jako kačeři upadli. Naše výlety a dovolené náhle začaly probíhat bez příprav a bez internetu a tím pádem bez lovu keší. Takže jestli se tu mezi námi najdou nadšenci, kteří se geocachingu věnují nebo by chtěli začít, budeme rádi, pokud se správy strakatého geoprofilu ujmou a třeba i vypustí do světa další cestující předměty, které by naše skvělé národní plemeno představily dalším a dalším nadšencům, kteří strakáče třeba ještě neznají. Zájemci o lov keší pod naším společným strakatým profilem hlase se! Přístupy k profilu lze získat od Spolku nebo od naší Ajušky: ajuska-strakatypes@centrum.cz.

Proběhlé akce

Mistrovství ČR ČSP agility 2022, Ratenice

K této akci mi bohužel nikdo neposlal žádný příspěvek. Ale byla by škoda nezmínit její konání. Jistě si to všichni báječně užili. Vítězům gratulujeme! A kdo se s kým utkal a kdo vyhrál? To najdete ve výsledkové listině:

MČR ČSP v agility 2022		kategorie	Zkouška	Agility	Jumping	výsledky MČR ČSP (A + J)
Aneta Kroupová	Daiquiri Dobrovodský hvězda	A0 ML	X	DIS	DIS	DIS A0
	Kira	ČSP A0	X	DIS	DIS	
Veronika Dědičová	Hula Hop Asi Czech Original	M	DIS	4./15. VD	5./15. V	1./4. M
	Vanika	ČSP M	A3	1./4.	1./4.	
Pavla Kadeřábková	Arvika Nella Belavia	M	5./10. VD	DIS	6./15. V	2./4. M
		ČSP M	A3	DIS	2./4.	
Eva Šmerdová	Arnika Strakatá packa	M	DIS	DIS	DIS	DIS
	Ája	ČSP M	A2	DIS	DIS	
Kristýna Lérová	Berenita Nella Belavia	M	DIS	DIS	DIS	DIS
	Renča	ČSP M	A3	DIS	DIS	
Jana Grūnová	Estragon Bonasa Sorbus	ML	DIS	4./18. V	DIS	1./7. ML + L
	Max	ČSP ML	A2	1./7.	DIS	
Aneta Kroupová	Ábel z Nadějkovských drah	L	5./11. V	DIS	3./36. V	2./7. ML + L
	Argo	ČSP L	A1	DIS	1./7.	
Pavla Kadeřábková	Blue Sem tam Kladně	ML	DIS	DIS	5./17. VD	3./7. ML + L
	Blú	ČSP ML	A2	DIS	2./7.	
Bára Nováková	Baya Sem tam Kladně	ML	DIS	DIS	6./17. D	4./7. ML + L
	Angie	ČSP ML	A1	DIS	3./7.	
Štěpánka Miková	Holka Dakam	ML	2./5. VD	DIS	DIS	DIS
	Holly	ČSP ML	A1	DIS	DIS	
Michala Drahošová	Centa Nella Belavia	ML	1./5. VD	DIS	DIS	DIS
	Ema	ČSP ML	A2	DIS	DIS	
Karolína Kremlová	Cedulka ze Studnic	ML	2./5. VD	DIS	DIS	DIS
		ČSP ML	A2	DIS	DIS	

Mistrovství ČR v noseworku 2022, okolí Heřmanova Městce

Mistrovství ČR v noseworku se letos historicky poprvé účastnil i český strakatý pes! Byla jím Arabela Strkaté tornádo s Evou Vlasákovou Šitnerovou. Počasí účastníkům vůbec nepřálo, ale holky to nevzdaly a statečně se utkaly s konkurencí převážně pracovních plemen. Jak Eva psala na Facebooku: „...pro nás obě to byl neskutečný mazec a zkušenost a ve velmi těžké konkurenci jsme se umístily na 10. místě. Belinka byla skvělá, makala, co mohla, a prostě je to naše nejvíc nejšíkovnější princezna Arabela.“

Mistrovství ČR ČSP v dogtrekkingu 2022, Šternberk

Konečně! Všichni strakatí sportovci se dočkali. Po čtyřleté pauze se totiž konalo mistrovství strakáčů v dogtrekkingu. Zatímco v letech 2015 – 2018 se strakaté mistrovství konalo na začátku října v rámci závodu DT Panství knížete Auersperga, tak ten letošní, 5. ročník mistrovství, se konal na přelomu července a srpna ve Šternberku v rámci závodu DT Krajem břidlice.

Do závodu se nám přihlásilo celkem 19 strakatých týmů, avšak kvůli různým důvodům museli někteří svou účast odříci. V rámci mistrovství byly pro strakáče otevřeny celkem 3 kategorie - MID, Short ženy a Short muži. Největší zastoupení měla kategorie Short ženy, kde o titul bojovalo 9 strakáčů a jejich paniček, v kategorii Short muži 6 týmů a v kategorii MID na cca 43 km dlouhé trase nakonec bojovala pouze dvojice odvážlivců. Trasa kategorií Short měřila necelých 24 kilometrů. Celkově se tedy obnoveného mistrovství zúčastnilo 17 strakatých týmů!

A neměli to jednoduché. I když si většina z účastníků řekla, že prázdninový termín treku nahrává hezkému a možná i parnému počasí, tak opak byl pravdou. Strakáče i další účastníky závodu přivítalo ve Šternberku sychravé počasí, za které by se nestyděl ani podzim. Tj. krásných 10 stupňů a déšť. A když si k tomu připočteme těch 24 nebo 43 kilometrů, tak to zaručeně nebyla žádná sranda.

Všichni, kteří se letošního mistrovství zúčastnili, si zaslouží obrovskou gratulaci, protože už tak náročnou trasu všichni ušli v těch největších lijácích. Gratulujeme!

A jak to dopadlo? Novými mistry v dogtrekkingu mezi strakáči se stali:

Jana Minolová s Chilli s časem 3 hodiny a 20 minut v kategorii Short ženy,

David Wiesinger s Kirou s časem 3 hodiny a 53 minut v kategorii Short muži a

Pavla Kadeřábková s Blú s časem 7 hodin a 49 minut v kategorii MID.

Nutno dodat, že strakáči se se svými výkony neztratil ani v rámci celkového pořadí celého závodu. Pavla s Blú se na MIDové trati umístila v kategorii M-DTW1 na krásném 4. místě a nejlepší strakatý shortař mezi muži David s Kirou se umístil na 9. místě z 19. Vynikající výkony pak předvedly nejlepší účastnice kategorie Short ženy - Jana a Chilli to svým výkonem dotáhly dokonce na 6. místo z 29, druhá Jarka s Čakym na 9. a naše nejmladší účastnice Zoja s Lišaji na krásné 11. místo z 29. Prostě parádní výkony.

Fotky z MČR ČSP v dogtrekkingu najdete [zde](#).

Výsledky MČR ČSP v DT najdete [zde](#).

A kompletní výsledky DT Krajem břidlice najdete [zde](#).

Gratulujeme! A za rok znova?

Patrik Nedoma

Amigo od Patrona Rocha nejen strakatý, ale také bronzový

Záchranář Amigo vyrazil v závěru května na jeden z nejprestižnějších záchranářských závodů v naší republice - Pohár prezidenta Svazu záchraných brigád kynologů ČR - Memoriál Ms. Vladimíra Kuchty. A uspěl. Závodí se podle nejtěžší sutinové zkoušky ZZP3 a je to také výběrové klání na republikový šampionát. A strakáč rozhodně ostudu neudělal. V sutině nikoho živého nenechal a probojoval se dokonce "na bednu". Amigo od Patrona Rocha vybojoval bronz!

Hynek Dlouhý

Strakatý pachatel se vrací na místo činu!

O víkendu 24. – 25. 9. 2022 proběhlo v Brně v kynologické hale Zetor 15. Mistrovství ČR obedience všech plemen. Český strakatý pes měl na této vrcholné akci zastoupení v podobě Arniky Strakaté packy (Ája), a to v kategorii OB2 (druhá nejtěžší obtížnost). Ája se tak po loňském 3. místě v kategorii OB1 vracela na pomyslné místo činu.

Zajistit si účast na MČR v obedienci nebylo jednoduché. Náš strakatý tým ještě začátkem roku závodil v kategorii OB1. V dubnu jsme pak přešli do kategorie OB2 a zpočátku se nám moc nedařilo. První dva závody jsme nebyli klasifikováni (nesplnili jsme výkonnostní limit) a vypadalo to, že přechod do vyšší kategorie bude náročnější, než se zdálo. V tréninku byla Ája schopná všechny požadované cviky zvládnout. Bohužel v samotném závodě jsme se pak dopouštěli zbytečných chyb - někdy z nedokonalé znalosti provedení; někdy proto, že cvik nebyl ještě dobře zažitý. V červnu se nám konečně vydařily tři závody, kde jsme byli klasifikováni známkou velmi dobře. Díky těmto závodům jsme se kvalifikovali na MČR a získali jistotu v provedení.

Kategorie OB2 byla na programu letošního MČR v obedienci v sobotu odpoledne a posuzovala ji italská rozhodčí Viktorie Varsani. Zahraniční rozhodčí bývají přísnější než čeští, proto mě velmi těší, že jsme v některých cvicích dostali vysoké známky (Vyslání okolo skupiny kuželů, zastavení a skok přes překážku (= stromeček); Pachová identifikace a aport (= dřívka); Vyslání do čtverce, položení a přivolání (= box); Odložení vleže ve skupině). Tradičně nám nejde Chůze, Chůze s odložením a bojujeme s Ovladatelností na dálku (= polohy) a s Přivoláním se zastavením. Bohužel jsme také dostali nulu za Směrový aport, ale tato nula

padá na moji hlavu. Na problém jsem si zadělal jeden cvik před Směrovým aportem, kdy se před námi po place plazila užovka. Vzal jsem užovku a odnesl ji organizátorům. Bohužel od této chvíle Ája trochu ztratila koncentraci. Navíc se užovka plazila v místech, kam jsem ji následně měl poslat pro aport, a to už Ája začala trochu řešit. Celkem pochopitelně se jí nechtělo do míst, kde se něco divného dělo.

Velmi zajímavá a podrobná byla zpětná vazba od paní rozhodčí, kdy nám okomentovala všechny cviky a také mi vyčínila za rozhození psa.

Náš konečný výsledek jsem nedokázal vůbec odhadnout. Sice jsme měli jednu nulu, ale to měla většina týmů. Očekával jsem výsledek kolem 5. místa (z celkem 10 startujících týmů) a doufal, že s odřenýma ušima zvládneme splnit výkonnostní limit. K optimismu moc nepřispívalo, že samotná kynologická hala zatím pro nás byla vždy tak trochu zakletá – buď se Áje nechtělo pracovat nebo byla extrémně přemotivovaná. Suma sumárum na Zetoru jsme ještě nikdy neabsolvovali klasifikovanou zkoušku/závod.

Velmi mile mě tedy překvapilo, že se náš strakatý tým umístil na 3. místě a ještě byl hodnocen známkou dobře (za 204 bodů)! Jupíí!!! Ája je prostě borec!

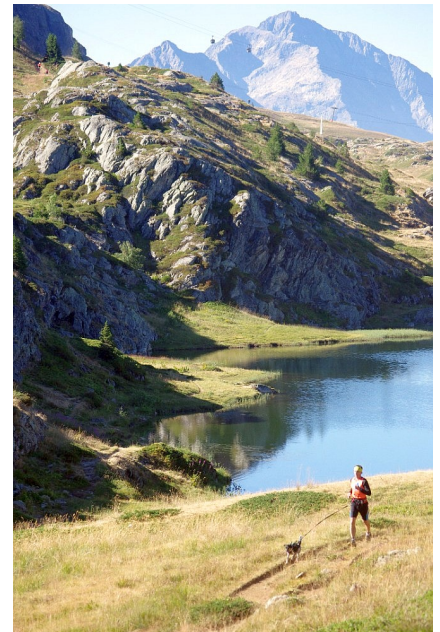
Jakub Šmerda

Deník strakatého týmu z Trophée des Montagnes 2022

Trophée des Montagnes (TDM) je pro canicrossaře asi to, co pro cyklisty Tour de France. Kromě toho, že se oba závody konají ve Francii a skládají se z více etap, jsou shodně oba velmi populární, mají obrovskou mezinárodní prestiž a svou obtížností se vymykají běžným standardům.

V případě TDM je veškeré dění soustředěno do tří horských středisek (Oz, Allemond a Auris), které se nacházejí v Dauphinských Alpách na jihovýchodě Francie. Během devíti dnů zde závodníci absolvují deset etap a pokud nepanuje extrémní počasí a není nutné tratě zkracovat, pak naběhají týmy přes 65 km a vystoupají téměř 3000 m. Je to neskutečná dřina, která prověří vaše odhodlání a schopnosti, ale současně do vás vypálí zážitek, na který budete celý život vzpomínat a o který se budete chtít podělit. V ČR je jen pár etapových canicrossových závodů podobného (i když výrazně kratšího) typu a všechny pořádají lidé, kteří absolvovali TDM.

Na TDM jsme se hlásili již v roce 2021, ale závod byl zrušen kvůli covidu. Letos nám to konečně vyšlo, i když ve finále jsem s potvrzením přihlášky dlouho váhal, protože jsem si nebyl jist, zda je to dobrý nápad. TDM je velmi náročné a je proto povoleno mít přihlášené dva psy, které můžete na jednotlivé etapy střídat. Zvažoval jsem, zda nějakého psiho atleta neangažovat, ale na takto specifické závody nemůžete vzít jakéhokoliv psa. Psovi, se kterým startujete, musíte

plně důvěřovat (v chování vůči jiným psům; v běhu na trati); musí být fyzicky i psychicky připraven; měl by být s vámi v dobré psychické pohodě (netesknit po pánickovi) a je dobré znát jeho návyky, které vám usnadní přípravu na závod. Na konec jsem se tedy rozhodl startovat jen s Ájou (Arnika Strakatá packa; plemeno: Český strakatý pes). V takovém případě však musíte počítat s tím, že po odběhnutí závodu se zavřete na pokoji (ve stanu nebo karavanu) a celý den budete věnovat regeneraci (především psa). Není možné absolvovat výlety po okolí, protože byste psa totálně zničili během prvních pár dnů.

Zodpovědně jsme přistoupili již i k přesunu z Brna do městečka Oz (necelou hodinu cesty od

většího a známějšího Grenoblu), kde začínaly první etapy. Přes 1400 km dlouhou cestu jsme si rozdělili do tří dnů, abychom se zbytečně nestresovali a po příjezdu nebyli moc rozbití. V pátek (29. 7. 2022) v podvečer jsme se tak s manželkou Evou a fenkou Ájou ubytovali v rozkošném apartmánu v Oz a s napětím očekávali, co přinesou dny následující.

Sobota 30.7.2022

Dopoledne jsme úspěšně prošli kontrolou canicrossového vybavení (prohlídka postroje, přeměření délky a pružnosti vodítka) a Ája absolvovala veterinární kontrolu (oproti českému standardu je ve Francii vyžadováno i očkování proti psincovému kašli; současně se provádí přímo na místě i vyšetření nohou, páteře a poslech srdce). Teprve poté jsme si mohli vyzvednout startovní číslo a čip. Velmi milé bylo, že jsem obdržel účastnické tričko, na které během pár minut natiskli jméno závodníka a psa. O poznání méně příjemný byl fatální nedostatek důležitých informací. Bohužel oficiální webové stránky závodu nejsou příliš přehledné a poskytují jen obecné informace. Myslel jsem tedy, že aktuální informace budou na startu závodu, ale i tam byly vyvěšené navzájem si odporující informace: při srovnávání programu a jednotlivých etap nesešla data, délky etap, časy startů. Startovní listina první etapy taky nikde! Češi—účastníci, které jsme potkali, nás chlácholí, že si máme zvykat – že to je tady normální. Naštěstí nám vícenásobná účastnice TDM Míša Drahošová dělá přítelkyni na telefonu a posílá instrukce, odkazy a doporučení.

S blížícím se večerem se pomalu začínáme chystat na podvečerní etapu. První etapa je vždy plná očekávání, které se dá přirovnat k rozbalování vánočních dárků. Pokud neznáte jednotlivé závodníky a jejich momentální formu, tak absolutně nemáte šanci odhadnout vaši šanci na umístění. Na startovním roštu můžete vaše šance odhadovat na základě somatypů jednotlivých závodníků a jejich psů, ale to je tak všechno. Velmi tvrdě jsme se na závody připravovali a přípravné závody (Dog Epic Race, Krušný etapák) dopadly výborně. Na závody jsem tak jel s realistickým očekáváním na umístění v první třetině startovního pole. Nicméně, měli bychom vzhlížet ke hvězdám a dávat si i nereálné cíle. Za hodně velký megasuperúspěch z říše snů bych proto považoval umístění v první desítce v absolutním pořadí.

Jsem tragéd! Při rozběhání se mi rozpadla karabina, která se upíná k postroji psa. Naštěstí se jí podařilo nahradit karabinou z pamlskovníku.

Snažím se být zodpovědný, a tak se v 18:30 dostavujeme na předstartovní briefing. Přestože hlavní pořadatel mluví na mikrofon, tak mu není přes štěkot psů rozumět ani slovo. Odcházím k autu nachystat se na závod, který by měl začít v 19:30. V 18:50 mi volá Evi, že pořadatel právě vyhlásil, že závod začíná v 19:00! Naštěstí mi zbývalo jen obléct Áju do postroje, vyráchat ji v bazénku s vodou a mohli jsme vyrazit na start.

První etapa – seznamovací

Start etapy je situován na úpatí sjezdovky, kde jsou za sebou vytyčeny, pomocí ohradníků a výstražné pásky, velká obdélníková pole. Velmi rychle je každý obdélník naplněn 40 týmy. Přesně v 19:00 jsou vypuštěny týmy z prvního obdélníku, a to včetně nás. Start byl neuvěřitelně živelný – ještě se mi nikdy nestalo, že bych byl zavřen uprostřed pole. Za první zatáčkou (cca 200 m po startu) si Ája vynutila pauzu na bobček. Celé startovní pole se v momentu přehnal přes nás. Po několika neuvěřitelně dlouhých vteřinách zahajujeme stíhací jízdu a zanořujeme se do oblaku prachu. Týmy jsou hodně natěšené a tempo je velmi rychlé. V prudkém stoupání se jen velmi pomalu propracováváme naší skupinou vpřed. Převýšení a technická náročnost trasy jsou pro nás příhodné. Méně příznivé je zkrácení trasy na 3 km. Nakonec se nám podařilo zakončit první etapu na 31. místě v absolutním pořadí. Večer pak zjišťuji, že TDM má i kategorie a že jsme zařazeni do kategorie veteránů CHV1 (40–50 let), kde jsme skončili na 6. místě. Bonus pro nás.

Jsem double tragéd! Při vyklusání jsem zakopl o kořen a narazil si prostředníček u pravé nohy. K drobným bolístkám, které jsem si přivezl z Čech, si tak můžu připočítat další. S takovou ze mě bude do konce TDM troska se zničeným canicrossovým vybavením.

Druhá etapa – vzhůru do oblak (neděle 31.7.2022)

Druhá etapa začínala opět ve sportovním středisku v Oz a vedla, po malém rovinném rozjezdu nebeským žebříkem přímo (direkt) do nebe. Křivolakými lesními pěšinkami jsme měli vystoupat až nad hranici lesa do nadmořské výšky 2039 m n.m.

Na druhou etapu jsem si hodně věřil. Myslel jsem, že máme kopce natrénované, a tak mě nemůže 4,5 km dlouhá etapa s 683 m převýšením zlomit. Čekal jsem výsledek v první dvacíce, ale mýlil jsem se. Etapa byla neskutečně brutální. I když jsme cik-cak šněrovali svahem, nic to neměnilo na tom, že to byl jen maskovaný výběh sjezdovkou. Nešlo to jinak a v průběhu závodu jsem musel ve třech krátkých úsecích přejít do chůze, abych se trochu vzpamatoval. Výsledný čas stačil na 35. místo v etapě a v celkovém pořadí jsme se propadli na 34. místo. V kategorii Veteránů jsme se však posunuli na 5. místo.

Na cestu zpět nám naštěstí organizátoři zamluvili lanovku. Kdyby tomu tak nebylo, tak se obávám, že bych se dolů do večera nedostal a asi bych nebyl sám. Z kabinky lanovky pod sebou ještě zahlédnu hada z týmů, které statečně bojují s kopcem a snaží se dostat do cíle. Jsem rád, že už to máme za sebou.

Třetí etapa - jezerní (pondělí 1.8.2022)

Půvabnou třetí etapu organizátoři vytyčili na náhorní plošině nad střediskem v Oz v nadmořské výšce přesahující 2000 m n.m. Začínala tam, kde byl předchozí den cíl. Trať se proplétala trávou mezi horskými jezírky, měla jen nepatrné převýšení a kvůli očekávané vyšší teplotě byla zkrácena na necelých 5 km. Na náhorní plošinu se vyjelo lanovkou a start i cíl etapy byl hned u servisní stanice lanovky. Hluboko pod námi, za hranou náhorní plošiny, bylo vidět jezero u městečka Allemond a miniaturní domky přilehlých vesniček. Velkou pozornost na sebe strhávala i trasa etapy, po které již byli rozeseťi závodníci v oranžových vestách se startovními čísly. Vypadalo to, jako by náhorní plošina byla posetá oranžovými lampióny nebo spíš jako ztracený obří náhrdelník s oranžovými korálky.

Na tuto etapu jsem si vůbec nevěřil. Nastupovali jsme na ni s cílem moc se nepropadnout v celkovém umístění, protože v náš prospěch hrál jen technicky náročný kamenitý povrch a úzké pěšinky se spoustou zatáček a odboček. Po dvou dnech závodů se již začala silně projevovat únava a svaly již proklaté bolely. Naštěstí adrenalin vše odplavil. Ája se hned od startu hnala tratí jako velká jarní voda a byl

jsem to opět já, kdo brzdil náš tým. Naštěstí mě „le petite“ Ája nenechala vypadnout z tempa a ještě dokázala suverénně vybírat vhodná místa, kde jsme na úzké cestě předbíhali pomalejší týmy. Výsledný čas i umístění mě samotného překvapil – tuto etapu jsme zvládli v 22. nejrychlejší čas a v celkovém pořadí jsme se posunuli na 27. místo (a to si ještě stihla Ája dát během závodu pár temp v jezírku u trati). Ve veteránech sice zůstáváme 5., ale 4. a 3. veterán jsou v pořadí přímo před námi a ztrácíme na ně 1, resp. 3 vteřiny!

Při návratu lanovkou k autu, jsem v kabině nechal tašku s náhradními běžeckými botami a lahvemi od iontových nápojů. Naštěstí jsem si na to vzpomněl dřív, než v apartmánu, a zvládl jsem se i domluvit s technikem u lanovky (naštěstí uměl i jiný jazyk, než jen francouzštinu), aby mi tašku stáhli zpět dolů. Ano, vím, opět se potvrzuje, že jsem tragéd.

Čtvrtá etapa - pěšinkový sešup (úterý 2.8.2022)

Nechci to zakřiknout, ale asi jsme rozklíčovali, které informace jsou relevantní a kterým se

nedá věřit. Něco se dá najít na facebooku závodu (TDM live), kde jsou však informace ve francouzštině a v podivně angličtině. Je to skoro jako šifra, ale pokud tušíte, čeho by se zpráva měla týkat, tak se to dá po chvilce přemýšlení i pochopit. Druhý zdroj informací jsou stránky firmy, která zajišťuje časomíru (Yaka; <https://yaka-events.com/resultats/2022/TDMadulte/>). Evidentně to jsou profesionálové (měřené časy naskakují ihned po skončení závodu) a zatím byly jejich údaje (především starty jednotlivých etap a jednotlivců) spolehlivé.

Čtvrtá etapa začíná i končí ve sportovním středisku Oz. Trasa zkraje vede po široké lesní cestě, ale posléze se zanoří do lesíka a úzkou pěšinou padá do údolí až k vesnici Le Bessey. Následně jsme přinuceni vystoupat cca 230 výškových metrů zpět do střediska v Oz. Startujeme opět po skupinách o 40 týmech. Jsme v první skupině a hrdě se řadíme do čela startovního pole. Okolo nás se rozpoutává ušťekané peklo. Některé psy musí majitelé polévat vodou, aby je dostali pod kontrolu. Ája, jako obvykle, sedí čelem ke mě a pošťkáváním se decentně dotazuje, kdy už to začne. V 7:30 se zvedá startovní páska a přes nás se opět přelije přílivová vlna namotivovaných „poníků“. Žereme prach a propadáme se startovním polem. Po kilometru se trať láme a konečně přechází v technicky náročnější pasáž. Ája chytila druhý dech, zařadila vyšší rychlost a začala stíhací krasojízda. Spoléhám se na Ájin úsudek a nechávám ji vybírat trasu. Na hraně rizika i cestičky předbíláme opatrné poníky a i několik týmů, které se do sebe zamotaly a zašpuntovaly cestičku. Po 2,7 km přichází zlom a začíná nekonečně dlouhé stoupání. Tady se definitivně ukazuje, že jsme v kopcích opravdu jen průměrný tým. Zatímco při seběhu jsme cca 12 týmů předběhli, tak do kopce okolo nás profičelo cca 6 týmů. Nejvíc mě piluje, že někteří závodníci jsou schopní jít rychleji, než já běžím. Grrr. V závěru se

Áje už ani nechtělo sprintovat do cíle. Z celé etapy nemám moc dobrý pocit, ale výsledkově jsme se skončili na děleném 18.–19. místě a celkově jsme poskočili na 24. místo. Ve veteránech jsme se posunuli na 3. místo!

Touto etapou se zakončila část TDM a závod bude dále pokračovat v jiném středisku. V odpoledních hodinách pak proběhlo vyhlášení výsledků za středisko Oz (bylo oceněno pořadí dle

součtu časů za první čtyři etapy). Protože jsme se probojovali v naší kategorii na 3. místo, tak je naše účast na slavnostním ceremoniálu žádoucí.

Pátá etapa – Allemondská/nížinná (středa 3.8.2022)

Přesunuli jsme se z „kopců“ do nižších poloh. Pátá etapa začínala ve vyvýšené západní části Allemondu, vedla širokou lesní cestou nad městečkem a asi po 3 kilometrech se smrškla na malou pěšinku, aby pak prudkým, ale celkem dlouhým sešupem skončila u jeho východního okraje. Trasa měla pokračovat ještě městečkem zpět k informačnímu centru, ale protože je Allemond hodně nízko (713 m n. m.) a bylo teplo již v ranních hodinách, tak byla trasa zkrácena.

Startovali jsme po třech lidech dle výkonnosti. Naši největší konkurenti v kategorii veteránů (číslo 18 a 20) startovali hned za námi. Bezprostředně po odstartování se naše trojice rozpadá. Pro nás je to ještě přijatelná varianta – jednomu týmu nestačíme a druhý zase nestačí nám. Pohodové tempo nám moc dlouho nevydrží a po prvním kilometru nás předbílá jeden

z konkurenčních veteránů (č. 18). Snažíme se ho udržet a minimalizovat jeho zisk. Trochu přidáme, ale přestože cesta jen mírně (canicrossově) stoupá do kopce, je to již hodně vysilující. Ája se svými 12 kg jako psí výtah nikdy nefungovala. Veterána ještě krátce párkrát zahlednu v zatáčkách a pak mi definitivně zmizí z očí. Než doběhneme k sestupové pěšince, stihnou nás předběhnout ještě další dva týmy. Na začátku pěšinky je výrazná cedule, že se jedná o dog free zone (= psi mohou být odpoutáni). Některé týmy toho využívají, jiné nechávají psa upoutaného – záleží, jak máte psa zvládnutého. Áju není nutné odpoutávat. Letí pěšinkou jako dělová koule a bez zaváhání se dere před pomalé týmy. Evidentně si tuto pasáž užívá. Dokonce se nám podařilo předběhnout veterána č. 18! Pod kopcem ještě přeskáčíme makadamovou cestu a jsme překvapivě v cíli. Díky technické části (seběhu) opouštíme Oz a Allemond v absolutním pořadí na celkovém 22. místě a ve veteránech na 2. místě.

Pomalou se vracíme přes celé městečko k autu a Ája se příležitostně slastně ráchá v řece. Bohužel se snažila k vodě dostat tak vehementně, až si vrazila do tlapky ostružinový trn. Naštěstí jsme na to brzy přišli a trn jí odborně vytrhla francouzská veterinářka. No, možná to byla lidská doktorka, ale s pinzetou to uměla.

Protože ve středisku Allemond měla TDM jen jednu etapu, tak v odpoledním parnu následovalo i slavnostní vyhlášení výsledků tohoto střediska/ této jedné konkrétní etapy. Díky pěšinkové pasáži jsme nebyli zase až tak marní a umístili jsme se na 3. místě! Po vyklizení apartmánu jsme se utábořili u allemondské přehrady a ve stínu stromů počkali na náš prchavý okamžik slávy.

Šestá etapa - noční (čtvrtek 4.8.2022)

Přesunuli jsme se do střediska Auris en Oisans, kde budou probíhat zbývající etapy a máme nezvykle hodně času na regeneraci (36 hodin), protože šestá etapa bude noční. Během dne se na facebookovém profilu závodu a stránkách časomíry objevují informace k etapě. Startovat se bude po třech v obráceném pořadí (od nejpomalejších po nejrychlejší). Začátek etapy pro první trojici bude v 21:30. My se na řadu dostaneme až v 22:19. Máme tedy dost času – ráno se s Ájou proběhneme na pohodu a odpoledne si jdu (bez Áji) projít trasu. Trasa se mi vůbec nelíbí - je extrémně prašná (místa je snad 5 cm jemného prachu), je tažená širokými cestami s mírným stoupáním/klesáním a je jen 3,8 km dlouhá. Jedinou technickou pasáží je finální seběh, který nás však nespasí. Po polovině závodu již tuším, kde jsou naše silné stránky a běhání „po oválu se psím výtahem“ mezi ně nepatří. Na této etapě se můžeme snažit jen minimalizovat naše ztráty, ale bude to velmi vyčerpávající. Svaly mě už sice nebolí/ nepíchají, ale není v nich síla (nějak nejde běžet rychle, i když chcete). Myslel jsem, že závod doléhá i na Áju, protože v Oz se se mnou nechtěla rozběhávat. Naštěstí se tady v Aurisu ukazuje, že se „jen“ bála divočáka, co pobíhal po loukách za apartmánem.

V 17:00 začíná pršet a vydrží to asi 3 hodiny. Ochladí se na příjemných 18 °C, ale je dusno. Nepršelo ale naštěstí moc intenzivně, a tak na cestách nejsou ani potoky, ale ani bláto. Dobře to organizátoři zařídili! Jsem za to moc rád, protože jinak by Ája, vzhledem ke své výšce, byla po závodu asi o kilo prachu těžší.

Po rozsvícení v okolí apartmánu přejíždíme do místa startu. Je 22:05 a po okolních kopcích už se honí bludičky. 22:15 nás naženou do startovního roštu. 22:19 jsme vypuštěni na trať. Bezprostředně po startu ztrácím kontakt s oběma soupeři. Tempo je opět brutálně rychlé, a i přesto se přes nás přežene ještě asi 6 dalších (papírově pomalejších) týmů. Kilometr před cílem konečně i my někoho doženeme a předeženeme. V seběhu se nám podaří předběhnout ještě tři týmy, ale to už se mi podlamují nohy a melu z posledního. Potvrzuji si, že tento typ trasy nám skutečně nsvědčí. Zaběhli jsme 38. čas v absolutním pořadí a 6. ve veteránech. Rozdíly v dosažených časech jsou však malé a tak se v celkovém pořadí propadáme jen na 23. místo. Ve veteránech se nám podařilo udržet 2. místo.

Po 23:00 přijíždíme na chatu a jdu se ještě vyběhat. Do postele padnu o půlnoci s vědomím, že za pět hodin vstávám a musím se připravit na ranní etapu.

Sedmá etapa – s proklatě dlouhým stoupáním (pátek 5.8.2022)

Sedmá etapa začíná na stejném místě jako noční etapa, ale krátce po startu se odkloní mezi budovy, proplete se mezi nimi a následně klesá lesíkem pod Auris. Naše radost ze seběhu netrvá příliš dlouho a asi po 1 km ho vystřídá dogtrekkové stoupání (= kopec, kde běžíte stejně rychle, jako jdete). Je to utrpení, ale ve stoupání se nám podařilo setřást jednoho z konkurentů. Trať se po 2 km vynořila z lesa a napojila se na již známou část z noční etapy. Do cíle je to už „jen“ 2 km převážně z kopce! Tohle už zvládneme přežít!

Přestože jsme v této etapě zaběhli 21. nejrychlejší čas, tak z veteránů jsme byli až 4. Celkově jsme na 22. místě a ve veteránech si stále ještě držíme 2. místo. Konkurence se však nepříjemně přibližuje. Bez technických pasáží na trati bude velmi těžké uhájit „polštář“, který jsme si vytvořili v Oz.

Osmá etapa – ztracení (sobota 6.8. 2022)

Snažil jsem se v předstihu nastudovat trasu osmé etapy, ale byly k ní celkem rozporuplné informace. Teprve 10 hodin před startem byla na FB stránkách závodu zveřejněna oficiální trasa. Furt ve střehu! Opět do závodu zasáhlo počasí a etapa byla bohužel výrazně zkrácena. Aktuálně se z větší části opět jedná o recyklaci noční etapy, do které je přidáno dogtrekkové stoupání a krásný technický sešup. Finále je však završeno seběhem sjezdovkou – to bude jízda. V podstatě 3 km do kopce a pak 3 km z kopce.

Startujeme ve skupinách po 20. Vyhovuje mi to, protože mám pod kontrolou své největší konkurenty v kategorii veteránů. Poučen z předchozích etap se už necpu nikam do čela, aby

nás neušlapali pobláznění poníci. Stejně jako v předchozí dny je i dnešní cíl přežít a moc neztratit. Bohužel hned po startu se mi plány hatí. Přehnal se přes nás všech 19 týmů a během pár vteřin jsme poslední. Připadám si jako supící lokomotiva, která se nemůže rozjet. Když už po 200 m srovnáme krok/rychlost s naší skupinou, tak si Ája přidřepla a začala zamíňovat trasu. Zcela jsme ztratili kontakt s naší skupinou. Bojuji, ale Ája mi moc nepomáhá. 2 km běžíme v cca 150 odstupu od naší skupiny a do toho nás začínají předbíhat poníci - rychlíci ze skupin, které startovaly za námi. Naprosto mi chybí energie, dostávám se pod hodně velkou „deku“. Silou vůle se dotlačím až na vrchol kopce. Dýchám tak intenzivně, že jsem rád, že svěrače vše udržely a netrousím také po trati šrapnely. Konečně klesáme! Turbo-myš Ája pookřála – zvláště, když se dostaneme na pěšinky. Nyní už jsme jako šalina, který

najela do kolejí a přísála se na troleje. Předbíháme všechny ty poníky, kteří nás přefuněli do kopce. Seběhneme až k cestě u nádrže. Podle mapy, zveřejněné před závodem, bychom měli pokračovat doprava. Celé startovní pole však metelí doleva. Když jste 40. ve startovním poli, tak slepě následujete stádo – takže také běžíme doleva. Po cca našich 500 m se však začínají závodníci hromadně otáčet a najednou proti nám běží snad celé startovní pole. Špatná cesta! Jsme mimo trať! Vracíme se v balíku zpět. Ti, co byli na čele a přidali si nejvíce, jsou fyzicky i psychicky zlomení. Je to až příliš jednoduché vzít si zpět vše, co jsme ztratili ve stoupání. Do cíle přivedeme celou naši výkonnostní skupinu. Když jsem schopen vnímat, tak mi Evi říká, že doběhla první skupina, pak dlouho nic a pak my. Mezi pořadateli se začala šířit panika, že se něco neblahého přihodilo na trati. Protože jsem doběhl první z tohoto ztraceného pelotonu, tak Evi si dokonce myslela, že jsem to byl já, kdo svedl skupinu na scesti – takovou mám pověst. Později se ukázalo, že jeden ze psů z první dvacítky strhl fáborek na inkriminovaném rozcestí a absence značení vedla k mylnému rozhodnutí lídrů naší dvacítky.

Ve výsledcích etapy je toto zakufrování znát. Mezi prvními 20 a zbytkem pelotonu je v časech velký skok. Navíc celá naše ztracená skupina (+ rychlíci z následujících skupin) se umístila na výrazně horších místech, než obvykle běháme (my jsme byli v absolutním pořadí 62. a ve veteránech 11.). Na celkovém pořadí se zase až tak moc nezměnilo – přeci jenom po 7 etapách jsou již mezi závodníky velké časové rozestupy, v rámci kterých 1–2 minuty nehrají zase až tak velkou roli (my tak zůstáváme na 22. pozici v rámci absolutního pořadí, ale klesli jsme na 3. místo ve veteránech). Na 2. místo ve veteránech se protlačil estonský tým, který by nás stejně předběhl. Estonský tým měl extrémně slabou 2. etapu, ale od té doby se systematicky propracovávají směrem vzhůru. Každou etapu jsou o více než 1 minutu rychlejší než my, takže to byla jen otázka času, kdy se před nás dostanou. Tenhle propad v umístění mě vůbec nemrzí. Paradoxně, sice jsme v této etapě uběhli asi o 1 km více, ale naši přímí konkurenti (veteráni č. 18 a 20) uběhli ještě více. Rázem máme, trochu nezaslouženě, více než minutový polštář do posledních dvou etap. Nicméně, byla to chyba nás závodníků a musíme za ni zaplatit. I toto patří ke canicrossu. Uvidíme, jak moc tato etapa bude mít vliv na celkové pořadí ve zbytku startovního pole.

Devátá etapa – noční etapa za dne (sobota 6.8. 2022)

Nastupujeme s pocitem, že se nám TDM podařilo dokončit. Pravidla TDM umožňují vzít si dva žolíky a dvě etapy vynechat. Teoreticky, bychom už nemuseli do posledních dvou etap

nastoupit. Nicméně, chceme zabojevat o umístění na bedně a chceme absolvovat všechny etapy.

Devátá etapa je podvečerní. Start etapy se kvůli vyšším teplotám v průběhu dne dvakrát překládal. Změnil se i způsob startu – měli jsme vybíhat po trojicích, ale nakonec vyběhneme ve skupinách po 10, aby se to vše stihlo do noci. První skupina vyráží na trať v 20:00. Vzhledem k nepříliš povedeným výsledkům v Aurisu, je pro mě překvapení, že se stále držíme ve třetí desítce, a tak startujeme ve třetí vlně. Trať je totožná se šestou (noční) etapou. Víím, že nám přesně tento typ trati (= běhání po atletickém oválu) nesedí. Naším jediným cílem je tak udržet si v rozumném odstupu naše konkurenty.

S blížící se 20:00 se kolem nás rozpoutává uštěkaná bouře a my se ocitáme v oku hurikánu. Všichni psi okolo nás se vzpouzí, škubou s postroji a už už by chtěli běžet. Ája opět způsobně sedí přede mnou, zametá ocasem louku a maličko netrpělivě pošťekává. 20:03 se konečně zvedne startovací páska a jsme vypuštěni na trať. Odhodlání bojovat mi vydrží asi 1 minutu. Nemám štávu, chybí mi síly, není

kde brát. Všichni jsou v trapu a my se zuby nehty držíme jen jednoho postaršího veterána. Ája se v postroji přetáčí a vysílá ke mně vyčítavé pohledy: „Co děláš, celé pole už nám uteklo! My jako nebudíme? Takže je to jen procházka? Ok!“ 2 km se pak plahočím do kopce s vodítkem v ruce. Předbíhají nás poníci z pozdějších skupin. Vzpomněl jsem si na jednu televizní reportáž se Sebastianem Coem, který říkal, že se vždy snažil běžet, jako by mu hořela půda pod nohama. Snažím se upravit běžecký styl, vytáhnout se na špičky a lépe se odrážet. Trochu mi to pomáhá se uvolnit a lépe hospodařit se silami. Nicméně, naši startovní skupinu už ani nevidím. Trať se konečně milosrdně láme a můžu protáhnout krok. Ája se také rozběhla a zase fungujeme jako tým. V závěrečném strmém seběhu mám pocit, že mi skutečně hoří podrážky bot. Vyčerpání je velké, výsledný čas je o 6 vteřin lepší než v noční etapě, nicméně je to až 42. místo v celkovém pořadí a 7. místo v kategorii CHV1. Bohužel naši konkurenti se vyhecovali a dostali jsme hrozně nařezáno. Belotti Pascal (č. 18) nám nadělil 2 minuty a Bureau Dominique (č. 20) 1 minutu a 40 vteřin. Rázem jsme přišli o nastřádaný polštář a propadli se na 5. místo v kategorii CHV1 a na 25. místo v celkovém pořadí.

Desátá etapa – na lovu (neděle 7.8.2022)

Spadla ze mě deka a na poslední etapu se opravdu těším. Sice máme na třetí místo manko 40 vteřin, ale velmi si užívám, že jsme se dostali z pozice kořisti do pozice lovce. Navíc, vždy mi víc seděla role loosera, od kterého se nic nečeká. Dle zveřejněného profilu by měla být trať pro nás příznivá (vypadá to na dogtrekkové stoupání a pěšinkové seběhy). Trať je sice zkrácena na 5,5 km, ale máme šanci ještě zabojevat a vylepšit naši pozici! Možná, že nakonec 40 vteřin nebude zase až tak moc velký náskok?!

Konečně se etapa neotvírá tím příšerným táhlým stoupáním, které zahajovalo 6., 8. a 9. etapu, a kde nám všichni vždy zdrhnou! Start je po třech týmech a téměř rovnou do pěšinky. Po dlouhé době cítím v nohách sílu a Ája to snad ví! Jsme vlčata na lovu. Držíme si svoje tempo a věřím, že naše příležitost ještě přijde. Oba přímé konkurenty - veterány máme před sebou a prvního z nich vidím už po prvním kilometru. Bohužel, pak následuje další kilometr mírného táhlého stoupání, kde se výrazně uplatní síla psů a soupeř se nám opět vzdálí.

V dogtrekkovém stoupání za sebou přeci jenom necháváme veterána č. 20 (jupí). V sebězích se snažím dohnat č. 18, ale ten si už svoji pozici hlídá. Ve finále jsme sice dokázali oba soupeře porazit, ale na třetí místo to o 30 vteřin nestačí. Po desáté finální etapě tak končíme 4. v kategorii CHV1 a celkově 23!

Nechce se mi věřit, že je po všem. Připadám si jako dítě školo povinné, kterému právě skončily prázdniny. Místo euforie se ve mně šíří obrovská prázdnota a smíšené pocity. Mám obrovskou radost z vydařené poslední etapy. Mám radost, že jsme dokončili TDM ve zdraví a v hodně dobrém čase i umístění. Na druhou stranu mě mrzí, že se nám nepodařilo protlačit se na bednu.

TDM byla jako státní zkouška na univerzitě, která prověřila naše canicrossařské schopnosti a dovednosti. V některých dovednostech jsme uspěli (sedí nám technické tratě – běhy po nestandardních površích, prudké seběhy, časté změny směru běhu; Ája je snadno ovladatelná, spolehlivá, psychicky odolná, nebojí se předbíhat velké psy a miluje pěšinky) a v jiných propadli (Ája se svými 12 kg nikdy nebude dobrý tahoun, takže vždy nás budou soupeři válcovat na krátkých, rovinných tratích – v tomto ohledu je to na mě, resp. jak budu mít natrénováno). Připraveni jsme byli dobře, jen si do budoucna musíme pořešit stravování. Přeci jenom není možné přežívat několik dní na pečivu a ionťácích.

TMD byla velká výzva. Ještě nikdy jsem neabsolvoval tak náročný závod. Zatím mi nedochází, co jsme všechno s Ájou dokázali, ale jedno vím zcela jistě „Le petite“ ÁJA JE BOREC!!!

Obrovskou pomocí nám byla i moje žena Eva, která nám zajišťovala zázemí a hlídala, abychom na start chodili včas. Navíc bez její podpory bychom se nikdy do Francie nevydali. Díky moc Evi!

Jakub Šmerda

Setkání strakáčů 2022

Prequel

Začátkem léta roku 2020 jezdila moje žena Eva s naší fenkou Ájou na tréninky agility do kynologického areálu v Herolticích u Tišnova (blízko Brna). Areál a jeho zázemí mě zaujal a napadla mě myšlenka, že by se zde mohlo uskutečnit Setkání strakáčů. Minimálně proto, že bychom to měli konečně taky jednou blízko.

Nepamatuji se, kdy přesně jsem se pokusil tuto myšlenku podsunout Jolaně Novákové, ale velmi dobře si pamatuji, jak se na mě Jolana upřeně podívala a s odzbrojujícím úsměvem mi řekla: „Tak to Setkání uspořádej“.

Od té doby jsem byl chycen jako králíček v hypnotizujících očích krajty. K myšlence na uspořádání Setkání strakáčů jsem se opakovaně vracel a zase ji zavrhoval.

26.12.2020 jsem se konečně rozhoupal a poslal Jolaně mail, že se ucházíme o pořádání Setkání strakáčů a že se uskuteční v Herolticích. Moje žena se pomalu začala smiřovat s tím, že nás čeká hodně práce a spousta nezdravého stresu. V lednu 2021 jsme zamluvili kynologický areál v Herolticích na termín 9.–11.9.2022.

V červenci 2021 jsme se strakatými kamarády začali probírat logistické zajištění akce. Analýzou předchozích setkání jsme dospěli k poznání, že kapacita zmluveného areálu není zcela dostačující, ale naštěstí jsme dostali tip od Dany Vaňourkové na rekreační středisko Pod Templštným.

V srpnu 2021 jsme si udělali výlet do inkriminovaného romantického zákoutí řeky Jihlavy a provedli vizitu rekreačního střediska Pod Templštným. Z toho dne si pamatuji jen zděšení,

když jsme po nekonečně dlouhé uzounké cestě dojeli až k mostku, který byl celý nakřivo a u něhož byla oprýskaná cedule, která hrdě hlásila: „Vstup na vlastní nebezpečí“. Pět minut jsme se rozhodovali, zda máme jet dál nebo to odpískat. Nakonec jsme dospěli k rozhodnutí, že před i za mostem jsou čerstvé stopy

od pneumatik a evidentně se tedy po něm jezdí. Tehdy to pro naše auto byla už jen krátká finální jízda, ale současně to byl velký krok k Setkání strakáčů 2022. Kemp měl několik nesporných výhod (nádhernou okolní přírodu s řekou, hodně chatek, rozlehlé plochy pro psí aktivity, hospůdku, venkovní sezení, velké prostory pro případné aktivity za špatného počasí,

příznivé ceny a hlavně velmi vstřícné a ochotné provozovatele kempu). Na druhé straně jsme vážili problematickou příjezdovou cestu (včetně mostku), velmi mizerný mobilní signál a trochu „spartánské“ sociální zařízení.

V září 2021 jsme si celé RS Pod Templštýnem předběžně zamluvili na víkend 9.–11.9.2022. Na krátkou dobu jsme tedy měli na dobu Setkání strakáčů 2022 zamluvené dva kempy.

Na přelomu září a října 2021 probíhala v Brně Světová výstava psů. Využili jsme této příležitosti a uspořádali pro strakaté účastníky Světové výstavy inspekci do rekreačního střediska Pod Templštýnem. Inspekce proběhla k naší plné spokojenosti a definitivně jsme se tak přiklonili k variantě uspořádat Setkání strakáčů 2022 v RS Pod Templštýnem s tím, že účastníky předem upozorníme na „záلودnosti“, které můžou očekávat.

Už se to blíží!

Čas poklidně plynul. Postupně jsme třídili nápady, oslovovali lektory a sponzory, domlouvali se s pomocníky a rozšiřovali tým organizátorů (= přidělovali úkoly dobrovolníkům). Hektičtější na přípravu byly poslední tři týdny před vlastním Setkáním, kdy se odhlašovali účastníci (vesměs ze zdravotních důvodů) a bylo nutné oslovit náhradníky. Současně jsme v tento čas finišovali s tvorbou informačních textů, tiskem rozličných cedulí, výrobou sportovních pomůcek a tabulí. Poslední týden začala Evi sýčkovat, že je na víkend hlášeno špatné počasí. Zakázal jsem jí kontrolovat předpověď počasí a rázem se předpověď zlepšila.

Od čtvrtka (8.9.) jsme již měli já i Evi dovolenou a chaoticky jsme dokončovali poslední přípravy. V pozdním

čtvrtečním dopoledni jsem vezl první várku materiálu do kempu. Po uskladnění věcí jsem měl v plánu roznést na vytipovaná stanoviště indicie pro obě plánované výletní

trasy. Není však nic horšího, než když potřebujete pobíhat po lese a zjistíte, že jste si nechali doma na židli batoh s oblečením na běhání. Naštěstí jsem si s sebou vzal alespoň sportovní boty. Protože nebyl čas jet do Brna a zpět, tak jsem nakonec vyrazil do lesa v trenýrkách, tričce a se síťovkou v ruce (igelitku jsem v autě nenašel), ve které jsem měl zalaminované indicie, izolepu a tablet (na kontrolu souřadnic). Tajně jsem doufal, že v lese nikoho nepotkám. Bohužel na trase „Velká skála“ jsem míjel celkem početnou skupinu postarších turistů; na „hradní“ trase jsem zase potkal bandu dětí z tábora.

V pátek (9.9.) kolem 10 hod. jsme ještě řešili poslední náhradníky a zhruba v té době jsem se již vzdal naděje, že by se nám podařilo v rozumné době dobalit vše z domu. Odjeli jsme tedy do kempu s tím, co bylo nachystáno a naloženo v autě. V kempu jsme se začali připravovat

na první účastníky – postavili jsme registrační stan, nechali si přivést stolečky a židle a nainstalovali informační nástěnku. Záhy dorazili první členové širšího organizačního týmu, a tím plíživě začalo Setkání strakáčů 2022. Před 13. hodinou jsem odjel do Brna pro náklad Platinex a zbytek materiálu, který

jsme nestihli dobalit. Když jsem se kolem šesté vrátil zpět, po táboru již pobíhali strakáči a hemžilo se to natěšenými účastníky. Několik málo účastníků se dokonce vracelo z lesa s košíky plných hub a po večeri si připravili ještě nášup

v podobě smaženice. Na registraci se až dlouho do noci střídaly Milada Štraitová, Jana Marie Krupičková, Renata Urabetzová, Iva Kocmánková a Evi. Moc vám za to děkuji! V 19:30 jsme slavnostně zahájili Setkání strakáčů 2022. O pár minut později nás déšť rozehnal do chatek a trochu zchladil naše nadšení a naději na zapálení táboráku.

Setkání strakáčů 2022

Hlavní (sobotní) program Setkání strakáčů začal po snídani psím desetibojem. Soutěžilo se v netradičních disciplínách: Mlstezka (pes probíhá uličkou, v jejímž okolí jsou roztroušeny mlisky a hračky); Vodník (pes loví mlsek ze dna kádě, alternativně pes loví tenisák z hladiny); Klikář (pes si 4x lehne-sedne); Sfinga (pes leží a psovod mu položí na tlapky mlisky, které pes nesmí sežrat); Dárek (pes musí vyprostit hračku zpod komolého kužele); Oslík (pes s pomocí mlstků obejde

kruh okolo psovoda); Nosič (pes aportuje dentální tyčinku); Jogín (pes je odložen a psovod absolvuje parkur); Slalomář (pes i psovod absolvují slalom, přičemž psovod má v ruce vařečku s tenisákem a zároveň i vodítko se psem); Závozník (psovod naloží psa do stavebního kolečka a projedou předepsanou trasu).

Desetiboje se s velkým elánem a nasazením zúčastnilo 64 týmů. V této velké konkurenci nejlépe obstála Brebta (Brebta Balmarti) se svým týmovým parťákem Milanem Novákem! Druhou nejúspěšnější strakatou desetibojařskou byla Bery (Berta Strašecká packa) s Danou Vaňourkovou a nejlepší trojici doplnil Argo (Ábel Z Nadějkovských drah) s Anetou Kroupovou. Další týmy následovaly již s větším bodovým odstupem. Kompletní výsledky desetiboje najdete zde: <https://bit.ly/3LaTkvk>.

Blahopřejeme oceněným a doufáme, že pro ostatní to bylo příjemné rozptýlení, případně

motivace k tréninku s vaším čtyřnožcem. Velmi moc bych chtěl poděkovat všem pomocníkům, kteří nelitovali svého času a ujali se funkce rozhodčích. Jmenovitě to byli: Pavel a Bára Salajkovi, Jonáš Švehlík, Jiří a Draga Klimentovi, Alena Pichová, Aleš Klusoň, Alena Rémišová, Milan Kocmánek, Robert Dědič, Luboš a Petra Beranovi, Miša a Aleš Kinterovi, Pavlína Luhanová, Bára Votlučková, Marcela Medková, Miluše Krečová, Tomáš Krhovják, Petra Nováková a Petra Remešová.

Po obědě byl naplánovaný odpočinek pro psy. Páníčky si mohli poslechnout přednášku na široké téma chovatelství a zdraví strakáčů. Úvodní slovo obstarala Zdeňka Vaňourková (poradkyně chovu), která pak i odpovídala na vaše zvědavé dotazy. Zdatně jí doplňoval zbytek chovatelského kolegia: Lea Wildnerová a Katka Milbachová. Odpolední rozpravu však po chvíli opět přerušil déšť.

Jak déšť rychle přišel, tak i odešel. Skoro to vypadalo, že máme někde schovaný vypínač. V 15:30 tak mohly začít odpolední tréninkové aktivity. V rámci těchto aktivit byly pro psí účastníky nachystány dvě trasy Rally DogDance, na kterých bylo možné si procvičit jednoduché i složitější Dog dancingové prvky. Velkému zájmu se těšil IQ park, kde bylo možné si vy-

zkoušet rozličné hlavolamy pod dohledem zkušené lektorky Alice Pekařové. Nával byl i v Agility parku, kde týmy dostaly příležitost si zasoutěžit. Pravidla byla zjednodušena, aby se mohly zapojit i méně zkušené týmy. Překážkám byla přiřazena různá obtížnost a v předem stanoveném čase bylo cílem překonat co nejvíce a co nejobtížnějších překážek. Nejlepší skóre získala Sára s Nikolou (30 bodů). Velmi dobře si také vedli Angie s Bárrou (24 bodů) a Vanilka s Veronikou (22 bodů). Průvodci po tajích agility a současně i přísnými arbitry byly Monika a Aneta Kroupovy a Alena Pichová. Nabito bylo i v kurzu vystavování, kde se Dáša Vokálová a Katka Milbachová snažily předat své bohaté zkušenosti. Věřím, že čerstvě nabyté rady, postřehy i dovednosti byly užitečné v neděli ve výstavním kruhu. Velkou atrakcí byl i Coursing, kterému vládli tři Milanové: Novák, Vokál a Kocmánek za asistence Jardy Luhana a jejich nepostradatelného pomocníka Máji Musilové. Trochu opomíjeným zákoutím byl fotokoutek, který velmi pečlivě nachystala

Iveta Chrenková. Ve velké klubovně učila Jolana Nováková vyrábět hračky pro psy. Dita Grusová měla připravený program pro děti a ve stejné místnosti si zájemci mohli zakoupit Spolková trička, ponožky nebo předměty z bazárku. Tady patří velký dík především Evě a Pavlovi Vlasákovým s pomocníky a „holkám od registrace“ Miladce s Marií. Výtěžek z dobročinného bazárku v hodnotě 4100 Kč putoval spolu s neprodanými věcmi do psince Alice Pekařové (www.dogtrainer.cz/psinec), kde se vše bude určitě hodit. Děkujeme všem, co do bazárku něco věnovali, i těm, kteří přispěli finančním obnosem. Nesmím také zapomenout, že v jídelně probíhala soutěž o nejlepší kreslený strakatý vtip. Nakonec se sešlo 34 vtipů, mezi kterými vynikaly kresby od renomovaného autora Milana Kocmánka. Milan však sám sebe

velkoryse vyjmul ze soutěže, a tím pádem titul Nejlepší strakatý vtip připadl Petrovi Veselému. Druhé místo získala Veronika Hájková a třetí místo obsadila Jana Marie Krupičková.

Kdo se nechtěl účastnit programu, měl nachystané dvě cca 8 km dlouhé výletní trasy s indiciemi. Hradní trasa obsahovala indicie: ČERVENÝ, LOŇ, PAVOUK, TAJENKA, ŠROUBOVÁK, MÍŠENEC, PÍŠKVORKY, STEH, SUŠENÁ ŠVESTKA, JEŽÍŠ. Trasa na druhé straně údolí,

kterou jsme nazvali „Velká skála“ ukrývala indicie: SVETR, RYBA, PAST, PĚST, PUNČOCHA, SÍŤ, HÁZET, PÁV, BERE, BOŽÍ. Nebylo nutné mít sesbírané všechny indicie, aby se dalo odvodit heslo, resp. hesla (pro první trasu to byl KŘÍŽ a pro druhou OKO). Jako chodící šifrovací stroj se projevila Lucka Fiedlerová, která první heslo vydedukovala ze tří indicií a druhé heslo správně odhadla ze dvou indicií!

Sobotní program završila přednáška Lenky Blachové ze psí školy Koira na téma psí komunikace. Z množství dotazů, které padly v průběhu, ale i po přednášce, usuzuji, že téma posluchače zaujalo a minimálně začali o některých projevech chování psů přemýšlet v jiném světle.

Paralelně s přednáškou byl po setmění zapálen táborák a konečně došlo i na opékání špekáčků. Bohužel si nikdo nevzal kytaru a k „a cappella“ zpěvu se nenašel dostatečný počet odvážlivců.

Neděle patřila výstavě a následné bonitaci. Přestože počasí trochu zlobilo účastníky výstavy, nakonec ani moc nepromokli a všechny kategorie byly řádně vyhlášeny.

V dopoledních hodinách ještě někteří účastníci vyrazili hledat indicie, případně se oddávali lovu

hub. Po obědě se však již účastníci začali vytrácet a když se začalo stmívat, tak jsme v kempu zcela osaměli. Byl to dlouhý víkend nabitý zážitky.

Na konci této zprávy bych chtěl ještě speciálně poděkovat Milanu Kocmánkovi, který pro Setkání strakáčů vymyslel a vytvořil logo a zajistil nálepky. Toto logo nás provázelo celým víkendem, máme ho na plecháčcích, vínu, diplomech a výstavním dortu. Také chceme poděkovat Jardovi Bárkovi za dodání strakatých klíčenek/žetonů do vozíků.

Velký dík také patří sponzorům akce a to firmě: RAK-Brno, která dodala mlisky do soutěží a uvítacích balíčků; dále firmě Farmina, od které jste měli v uvítacích balíčcích vzorky krmiva N&D a také firmě Víta Sojáka, který nám věnoval vína jako poděkování pro lektory. Mlisky i N&D granule vřele doporučuje naše fenka Ája, která je zbožňuje. U vína pak zase můžeme zavzpomínat na letošní 13. ročník. Doufám, že jste nebyli zklamaní a že se vám v kempu líbilo.

Na závěr už jen pár čísel. Celý víkendový program absolvovalo 161 lidí a 84 psů. V sobotu se pak počet dvounohých účastníků zvýšil na 180 a počet strakáčů se rozrostl na 96. Nedělní výstava nebyla zcela v naší režii, takže nemám k dispozici přesná čísla, ale málo vás rozhodně nebylo.

Bylo nám ctí, že jsme mohli být hostiteli takových úžasných, pohodových a zvědavých strakatých týmů. Těšíme se na příští setkání. Kde, to už je na někom z vás.

Za tým organizátorů Jakub Šmerda

Příprava k uchovnění českého strakatého psa

Spolek ČSP vykopl další akci... Na sobotu 24. 9. 2022 jsme v zázemí kempu U Letadla u Sečské přehrady připravili aktivity, jejichž cíl byl zřejmý. Majitelé pejsků, kteří přemýšlí nad uchovněním svého chlupatce, prošli vyčerpávajícím výstavním a bonitačním školením. Holky

„lektorky“ nechodily kolem horké kaše, naopak přesně vystihly, kde je zakopaný pes, na čem je potřeba zapracovat a hlavně JAK. Přípravu na výstavu, a především na bonitaci, není radno podceňovat. Oba články v týmu pes + člověk jsou pak klidnější, uvolnění, minimalizuje se riziko nevhodného chování pejska (a jeho případného vyloučení) a tím pádem si i takový den oba více užijí.

Další přínos této akce se ukázal být v tom, že chovatelské kolegium odhalí případné nedostatky jedinců a doporučí další vhodné postupy.

Stále platí, že kdykoli kdekoli se s realizačním týmem pro strakáče sejdeme, je to záruka příjemně stráveného času. Moc a moc tímto děkuji všem, kteří přijeli pomoci, i všem účastníkům, kteří s námi tuto akci rozjeli. A těch hub!

Simona Šádková

Další fotky za akce najdete například [zde](#).

Na Hluboké se předváděla národní plemena

Když nás osloví ČMKU s prosbou o nějakou akci, snažíme se vyhovět. Dokonce i ve chvíli, kdy nás osloví tak trochu na poslední chvíli. A to byl právě ten případ - v rámci Slavnosti lesnictví a myslivosti, spojené s oslavou 30. výročí založení ČMKU jsme byli vyzváni, abychom předvedli 2- 3 strakáče. Jenže termín krátký, kalendáře již plné, konkurenční akce v běhu a do toho požadavek, že by psi měli být typově různí.

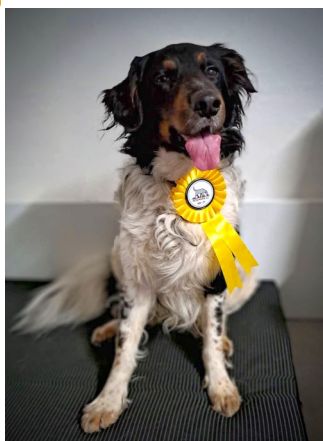
Díky aktivní jihočeské partě se to nakonec podařilo, a to i přes takové nepřízně, jakými je nečekané hárání. Děkujeme Ivě Weiterové s Barou, Olče s Angee, Lence Liškařové s Brufikem, Monice Kroupové, která vše doprovázela slovem a Martině Bednářové za fotodokumentaci.

Doufáme, holky, že to pro vás nebyl stres a že jste si to 8. října na Hluboké také hezky užily.

Jolana Nováková

Složené zkoušky

Kvido z Majklovy zahrady

*12.10.2015

Zkoušky: NW– D1

složením této zkoušky splnil podmínky pro udělení titulu

Master of nosework 1

(jako teprve 2. strakáč v historii)

Psovod: Pavlína Luhanová

Berta Strašecká packa

*15.08.2014

Zkoušky: NW-U1 a NW-N1

Psovod: Dana Vaňourková

Arnika Strakatá packa

*06.05.2016

Zkoušky: MD1, HtM1, F1, Dwd1, MoD1

Protože všechny tyto zkoušky splnila na výborně, získala titul **Master of dogdancing 1**

OB2 - složila na velmi dobře, čímž se kvalifikovala na MČR obedience (více v samostatném článku)

Psovod: Jakub Šmerda

Výsledky

11. 9. 2022 Klubová výstava Spolku ČSP, Biskoupky, posuzoval: Tibor Havelka

psi	štěňata	Gilbert z Luční luice	VN1	
	mladých	Antonio Strakatý voříšek	VD1	
	mladých	Ares Strakatý voříšek	nepřítomen	
	mezitřída	Alli Lipkorlen	V2	
	mezitřída	Barvínek ze Strakaté louky	VD4	
	mezitřída	Darwin Sem tam Kladně	V1, CAC	
	mezitřída	Dodge Sem tam Kladně	VD3	
	otevřená	Ardy Beskydská tlapka	VD	
	otevřená	Bao Baisha	V1, CAC	
	otevřená	Cariann Strakatý kámoš	V3	
	otevřená	Eos Exter LeaWil	VD	
	otevřená	Iberis Bonasa Sorbus	V2	
	otevřená	Jupiter Dakam	VD	
	otevřená	Raff Libachar	V4	
	vítězů	Felix Zlatičko	V1, CAC, KV, BOB	
	veteránů	Canabis Bonasa Sorbus	V1, BOV	
	feny	štěňata	Arosa Lestaro	VN2
		štěňata	Artemis ze Strakaté pavučinky	VN1, nejlepší štěně
		dorost	Bia z Hanylendu	VN1, nejlepší dorost
dorost		Emily Sem tam Kladně	nepřítomna	
mladých		Angee Irluka	V1, CAJC, BOJ, BOS	
mladých		Bora Aurum momentum	VD	
mladých		Cuketka z Lešanské zahrady	VD4	
mladých		Daisha Baisha	VD3	
mladých		Lucky ze Zlatého Lankastru	V2	
mezitřída		Almandina Ginadi	V3	
mezitřída		Briza ze Strakaté louky	VD	
mezitřída		Catara u Melluzínky	V	
mezitřída		Cirra u Melluzínky	V	
mezitřída		Daiquiri Dobrovodská hvězda	VD	
mezitřída		Drápkovka ze Lešanské zahrady	V2	
mezitřída		Ebba Nella Belavia	V1, CAC, KV	
mezitřída		Elegie Nella Belavia	V4	
mezitřída		Elvita Nella Belavia	VD	
otevřená		Aida Sarensis	VD	
otevřená		Cesmínka z Chotěšovského dvora	V4	
otevřená	Cibetka z Údolí Blanice	nepřítomna		

11. 9. 2022 Klubová výstava Spolku ČSP, Biskoupky, posuzoval: Tibor Havelka

otevřená	Energia Edita LeaWil	VD
otevřená	Feferonka z Akátového hájku	V3
otevřená	Fren z Luční ulice	V1, CAC, KV
otevřená	Glorie ze Strakatého dvorku	nepřítomna
otevřená	Justýna ze Zlatého Lankastru	VD
otevřená	Regina Libachar	D
otevřená	Teri Libachar	V2, rez. CAC
vítězů	Brusinka z Lešanské zahrady	VD1
veteránů	Amálka České kouzlo	V3
veteránů	Berta Stražecká packa	V2
veteránů	Bětka Vrtichvost z usedlosti	V1
veteránů	Ctislávka Zlatíčko	V4

Fotokatalog z výstavy najdete [zde](#).

11. 9. 2022 bonitace Spolku ČSP, Biskoupky, bonitoval: Tibor Havelka

Aida Sarensis

*27.05.2020

kohoutková výška: 47 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: hnědožlutobílá dlouhá

hmotnost: 13,5 kg

obvod nadprstí: 8,0 cm

DKK A

LP 0 / 0

Alli Lipkorlen

*15.02.2021

kohoutková výška: 51 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 17 kg

obvod nadprstí: 10,5 cm

DKK B

LP 0 / 0

Angee z Hanylendu

*02.09.2020

kohoutková výška: 45 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 10,5 kg

obvod nadprstí: 8,0 cm

DKK A

LP 0 / 0

Antonio Strakatý voříšek

*17.03.2021

kohoutková výška: 47 cm

skus: nůžkový

chrup: chybí P1 vlevo dole

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 15,2 kg

obvod nadprstí: 10,0 cm

DKK A

LP 0 / 0

Atila Láska moje

*08.04.2021

kohoutková výška: 51 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá dlouhá

hmotnost: 18,9 kg

obvod nadprstí: 11,5 cm

DKK A

LP 1 / 1

Bora Aurum momentum

*02.05.2021

kohoutková výška: 45 cm

skus: nůžkový

chrup: chybí P2 a P4 oboustranně dole

srst: hnědožlutobílá krátká

hmotnost: 12,0 kg

obvod nadprstí: 9,0 cm

DKK A

LP 0 / 0

Briza ze Strakaté louky

*20.12.2020

kohoutková výška: 50 cm

skus: nůžkový

chrup: chybí P2 oboustranně dole

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 17,0 kg

obvod nadprstí: 9,0 cm

DKK A

LP 1 / 1

Cariann Strakatý kámoš

*17.08.2018

kohoutková výška: 50 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 15,5 kg

obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A

LP 1 / 1

Cesmínka z Chotěšovského dvora

*14.06.2018

kohoutková výška: 46 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 16,0 kg

obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A

LP 0 / 0

Daiquiri Dobrovodská hvězda

*31.12.2020

kohoutková výška: 46 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 11,8 kg

obvod nadprstí: 8,5 cm

DKK A

LP 0 / 0

Daisha Baisha

*10.06.2021

kohoutková výška: 52 cm

skus: nůžkový

chrup: chybí P2 oboustranně dole

srst: černožlutobílá dlouhá

hmotnost: 15,3 kg

obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A

LP 0 / 0

**UCHOVNĚNA S OMEZENÍM
NA 1 VRH**

Darwin Sem tam Kladně

*21.12.2020

kohoutková výška: 51 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá dlouhá

hmotnost: 15,5 kg

obvod nadprstí: 10,0 cm

DKK A

LP 0 / 0

Dodge Sem tam Kladně

*21.12.2020

kohoutková výška: 49 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá dlouhá

hmotnost: 13,0 kg

obvod nadprstí: 9,0 cm

DKK A

LP 1 / 1

Drápkovka z Lešanské zahrady

*04.05.2021

kohoutková výška: 48 cm

skus: nůžkový

chrup: chybí P1, P2 vlevo dole,
P1, P4 vpravo dole

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 15,3 kg

obvod nadprstí: 9,0 cm

DKK A

LP 0 / 0

Elegie Nella Belavia

*15.10.2020

kohoutková výška: 48 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá dlouhá

hmotnost: 12,5 kg

obvod nadprstí: 9,0 cm

DKK A

LP 0 / 0

DLK 0 / 0

Elvita Nella Belavia

*15.10.2020

kohoutková výška: 49 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá dlouhá

hmotnost: 14,0 kg

obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A

LP 1 / 1

DLK 0 / 0

Feferonka z Akátového hájku

*08.01.2021

kohoutková výška: 47 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 12,5 kg

obvod nadprstí: 9,5 cm

DKK A

LP 0 / 0

Jupiter Dakam

*14.02.2019

kohoutková výška: 49 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 17,5 kg

obvod nadprstí: 10,0 cm

DKK C

LP 0 / 0

Teri Libachar

*07.06.2020

kohoutková výška: 49 cm

skus: nůžkový

chrup: úplný

srst: černožlutobílá krátká

hmotnost: 14,0 kg

obvod nadprstí: 9,0 cm

DKK A

LP 1 / 1

český strakatý pes